

Sygn. akt IV KO 46/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cezar

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie z wniosku **A. K.**
o wznowienie postępowania w sprawie IV KK 451/09
Sądu Najwyższego zakończonego wyrokiem
w dniu 12 lutego 2010 r.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 19 sierpnia 2015 r.,

p o s t a n o w i ł:

pozostawić wniosek A. K. o wznowienie postępowania bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2010 r., sygn. akt IV KK 451/09 wydanym na posiedzeniu Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść A.K. skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy z dnia 20 sierpnia 2008 r., sygn. akt II K 1468/07/K za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 4 oraz 100 stawek dziennych grzywny po ustaleniu wysokości stawki na 100 zł. i zobowiązanego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz F. S. A. w G. kwoty 14. 700 zł. – w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku, uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i w tym zakresie sprawę

oskarżonego A.K. przekazał Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Krowodrzy do ponownego rozpoznania.

W dniu 30 czerwca 2015 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek o wznowienie postępowania w sprawie IV KK 451/09 zakończonej wyrokiem z dnia 12 lutego 2010 r. sporządzony osobiście przez A.K. Powołując się na „nowy” dowód w postaci pisma firmy F. S. A. z dnia 28 maja 2015 r., domagał się on uchylenia wspomnianego wyroku Sądu Najwyższego i uniewinnienia go od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W stwierdzonych w sprawie okolicznościach – wniosek A.K. należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalny z mocy prawa.

Wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, stąd stosownie do treści art. 540 § 1 k.p.k. przysługuje tylko od orzeczeń prawomocnych i to wyłącznie takich, które kończą postępowanie sądowe.

Orzeczeniem kończącym postępowanie nie jest z pewnością – wobec oczywistego charakteru i jego następstw - wyrok Sądu Najwyższego uchylający zaskarżony kasacją wyrok i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Zatem taki, którego uchylenia przedmiotowym wnioskiem domaga się wnioskodawca.

Niezależnie od tego – wypada w tym miejscu przypomnieć – że wznowienie postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu Najwyższego jest możliwe tylko odnośnie takiego postępowania, które co do meritum zakończyło się przed tym Sądem. Trafnie bowiem wskazuje się w orzecznictwie, że nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w rozumieniu art. 540 k.k. orzeczenie, którym Sąd Najwyższy oddala kasację (zob. postanowienie tego Sądu z 12 kwietnia 2001 r., III KO 53/99, OSNKW 2001, z. 7-8 , poz.67). Jest nim natomiast orzeczenie następcze Sądu Najwyższego zapadłe po uchyleniu zaskarżonego kasacją wyroku tj. orzeczenie o umorzeniu postępowania, bądź o uniewinnieniu oskarżonego (art. 537 § 2 k.p.k.).

Zważywszy na wspomniane regulacje należało uznać przedmiotowy wniosek za niedopuszczalny z mocy prawa i jako taki – stosownie do treści art. 545 § 1

k.p.k. w zw. z art. 430§ 1 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. - pozostawić go bez rozpoznania.

Nadmienić także należy, że wnioskodawca jest wciąż uprawniony do tego, by stosownym wnioskiem domagać się wznowienia postępowania, które toczyło się przeciwko niemu przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy i zakończyło się prawomocnym skazaniem go za zarzucane mu, w tym postępowaniu, przestępstwo.

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.